

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA

ZPRAVODAJ ZNOJEMSKÝCH FARNOSTÍ

ŘÍJEN 2008

č. 8

ŘÍJEN

Co se vám vybaví, když se řekne Říjen? V souvislosti s křesťanstvím by nás mělo hned napadnout, že jde o mariánský měsíc a to o měsíc, kdy obzvláště máme pronikat do tajemství rozjímavé modlitby růžence.

Jak vznikla památka Panny Marie růžencové, kterou slavíme 7. října a jak se měsíc říjen stal měsícem posvátného růžence?

Slavení zavedl papež Pius V., jako památku Panny Marie Vítězné, která se původně slavila o první neděli měsíce října. Stalo se tak po vítězné bitvě nad Turky u Lepanta. S tureckými vojsky se flotila sestavená ze španělských, benátských a papežských lodí utkala 7. října 1571. I když na straně křesťanů padlo 7 000 lidí, turecké loďstvo bylo téměř celé zničeno.

K vítězství došlo, když se v Evropě, tzv. růžencová bratrstva úpěnlivě modlila růženec a právě touto formou modlitby

prosily o přímluvu Panny Marie. Papež Benedikt XV. o několik staletí později poznamenává, že papež Pius V. správně rozpoznal souvislost mezi vítězstvím nad Turky a modlitbou růžence. V dějinách

Evropy pak v souvislosti s touto modlitbou následovala další vítězství nad Turky, díky nimž se památka Panny Marie růžencové stále více rozšiřovala. Papež Kliment XI. roku 1716 ustanovil slavení této památky na celou církev a tím se začíná růžencová pobožnost šířit i za hranice Evropy.

Proč se tak málo modlíme modlitbu růžence, když má takovou moc a je s ní spojeno tolik milostí? Je

pro nás náročné rozjímat, nebo se nám zdá až příliš jednoduché opakovat stále stejná slova? Avšak slova zdrávasu mají být pouze jakousi vlnou, na které se nese rozjímaní o tajemstvích, ze života Ježíše Krista a jeho matky Panny Marie. Problémem může být tedy rozjímaní. Jako se učíme chodit nebo mluvit, tak se musíme učit modlit, rozjímat. Stejně to platí o modlitbě růžence. Nikdo nás nenaučí modlit se, může nás maximálně přivést k modlitbě, ukázat nám na její

krásu, sdělit nám techniku, ale pokud se sám nezačnu modlit, tak jsou mi vědomosti o modlitbě zbytečné. Chození má své těžké začátky, podobně je to i s modlitbou, když ale nezačnu, nikam nedojdu. Totéž platí i o modlitbě růžence.

Pokusme se společně tento měsíc proniknout hlouběji do tajemství modlitby

růžence a věřme v její moc. Vždyť po staletí byla tato modlitba slyšena a vyslyšena. Vkládejme tedy do ní mimo jiné společný úmysl za obrácení Evropy a uvidíme, budou se dít zázraky.

jan krbec

jan.frantisek@email.cz

MĚSÍČNÍ ÚVAHA

JAN, TEOLOG

Z generální audience Benedikta XVI.

V poslední katechezi na toto téma jsem začal mluvit o Janu evangelistovi a shrnul podstatné údaje tohoto apoštola charakterizující. Nyní se zaměříme na obsah jeho nauky. Spisy, kterými se dnes budeme zabývat, jsou Evangelium a Listy nazvané jeho jménem.

Mají-li Janovy spisy nějaké ústřední téma, pak je to láska. Ne náhodou jsem svou první encykliku začal slovy tohoto apoštola: „Bůh je láska (Deus caritas est), kdo zůstává v lásce, zůstává v Bohu a Bůh

zůstává v něm“ (1 J 4,16). V jiných náboženstvích bychom podobné texty našli jen stěží. Díky slovům jako láska si můžeme uvědomit, co je příznačným znakem křesťanství. Jan zajisté není jediným autorem křesťanského původu, který o lásce mluví. Vzhledem k tomu, že láska představuje základní kámen křesťanství, zmiňují se o ní všichni svatopisci Nového Zákona, byť zdůrazňují různé její aspekty. Zamýšlíme-li se nyní nad tímto tématem u Jana, je to proto, že snaléhavostí a pronikavostí nastínil jeho hlavní rysy. Svěřme se tedy jeho slovům. Jedna věc je jistá, Jan nepojednává o lásce abstraktně, jak se někdy stává, pojednávají se o věroučném a teoretickém tématu. Pravá láska totiž ze své podstaty není nikdy pouze spekulativní, ale vyjadřuje přímý, konkrétní a dokonce ověřitelný vztah ke skutečným lidem. Jan nám tedy jako apoštol a Ježíšův přítel nastiňuje jednotlivé složky, nebo spíše fáze křesťanské lásky, citu, který charakterizují tři znaky.

První se týká samotného zdroje lásky, jenž apoštol spatřuje v Bohu, a tvrdí, že „Bůh je láska“ (1 J 4,8.16). Jan je jediný autor Nového Zákona, který podává skoro

jakousi definice Boha. Říká například, že „Bůh je Duch“ (J 4,24) nebo že „Bůh je světlo“ (1 J 1,5). A zde prohlašuje s pronikavou intuicí, že „Bůh je láska“! Stojí za povšimnutí, že neříká jednoduše „Bůh miluje“, a tím méně že „láska je Bůh“! Jinými slovy, Jan se neomezuje na popis božského jednání, ale jde až k jeho kořenům. Kromě toho nemá v úmyslu božství připsat lásce obecně, případně lásce neosobní, nepostupuje od lásky k Bohu; obrací se totiž přímo k Bohu a označuje jeho podstatu jako nevyčerpatelný zdroj lásky. Jan tím chce říci, že láska je neoddelitelnou složkou Boha, a proto se veškeré Jeho jednání z lásky rodí a láskou vyznačuje; vše, co Bůh dělá, dělá z lásky a s láskou, i když ne vždy můžeme hned pochopit, že je to láska, pravá láska.

Nyní je však třeba postoupit o krok dál a upřesnit, že Bůh svou lásku konkrétně dokázal, když vešel do lidských dějin prostřednictvím osoby Ježíše Krista, vtěleného, zemřelého a vzkříšeného pro nás. To je druhý charakteristický znak Boží lásky. On se neomezil na slovní prohlášení, ale nasadil sám sebe a sám také „zaplatil“. V tomto smyslu se vyjadřuje i Jan: „Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna“ (J 3,16). Boží láska k lidem se vlastně konkretizuje a projevuje láskou samotného Ježíše. Jan píše znovu: Ježíš, „protože miloval svoje, kteří byli ve světě, projevil jim lásku až do krajnosti“ (J 13,1). Díky této obětavé a úplné lásce jsme byli radikálně vysvobozeni od hříchu, jak opět píše apoštol: „Milé děti..., zhřeší-li někdo, máme mocného přímlovce u Otce: Ježíše Krista spravedlivého. On je smírnou obětí za naše hříchy, a nejen za naše, ale i za hříchy celého světa“ (1 J 2,1-2; srov. 1 J 1,7). Ano, až tam dosahuje Ježíšova láska k nám, až k prolití vlastní krve za naši

spásu! Křesťan, který se pozastaví a rozjímá o této „přemíře“ lásky, si nemůže nepoložit otázku: jak na ni náležitě reagovat? A myslím, že bychom si tuto otázku měli klást stále znovu.

Zmíněná otázka nás přivádí ke třetímu charakteristickému znaku lásky: z pasivních příjemců lásky, jež nás předhání a převyšuje, jsme povoláni k tomu, abychom na ni aktivně reagovali; a jedinou odpovídající reakcí je její opětování. Jan mluví o „příkázání“ a zmiňuje následující Ježíšova slova: „Nové příkázání vám dávám, milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás, tak se navzájem milujte vy“ (J 13,34). V čem spočívá novost, o které mluví Ježíš? Spočívá v tom, že On se nespokojuje s opakováním toho, co bylo požadováno ve Starém Zákoně a co čteme i v jiných evangeliích: „Miluj bližního svého jako sebe samého“ (Lv 19,18; srov. Mt 22,37-39; Mk 12,29-31; Lk 10,27). Ve starém příkázání směrodatné kritérium vycházelo z člověka („jako sebe samého“), zatímco v příkázání, o němž hovoří Jan, uvádí Ježíš jako cíl a míru naší lásky sám sebe. A tak se láska stává opravdu křesťanskou: jednak v tom smyslu, že má zahrnovat všechny bez rozdílu, a také – a především v tom, že má dospět až do krajních důsledků, jejími jedinými hranicemi je totiž fakt, že nemá hranic. Ona Ježíšova slova „jako jsem já miloval vás“ nás pobízejí a zároveň zneklidňují, jsou kristologickým cílem, který se může zdát nedosažitelným, ale zároveň jsou podnětem, který nám nedovolí spočinout v tom, co se nám již podařilo. Nedovolí nám spokojit se s tím, jací jsme, ale vybízí nás vytrvat na cestě k tomuto cíli.

*Přeložil Milan Glaser
(Upravil IJK)*

NĚCO ZNOJEMSKÉ HISTORIE

BRNĚNSKÁ KATEDRÁLA SV. PETRA A PAVLA

Při příležitosti dvoutisícího výročí narození apoštola národu sv.Pavla otiskneme v našem Farním zpravodaji několik článků o kostelech apoštolských. knížat sv.Petra a Pavla. Zaměříme se převážně na znojemský region – děkanáty Znojmo a Moravský Krumlov brněnské diecéze, která má úzký vztah k apoštolským. knížatům. Brněnská katedrála na Petrově je zasvěcena oběma světcům a na biskupském znaku jsou také symboly obou apoštolů. Ze 608 kostelů v diecézi má-z nich 49 (8%) zasvěcení (patrocinium) obou světců. V naší brněnské diecézi je také nejstarší moravský, dosud fungující klášter, který je také dnes zasvěcen oběma svatým apoštolům.

Podle břevnovských falz (které pocházejí až ze 13. století) založil český kníže Břetislav I. roku 1048 na opuštěném zeměpanském hradišti blíže Brna, jež slove Rajhrad, kapitolu ke cti sv.Petra a sv.Pavla) Stalo se tak asi v rámci pokání. za loupe žnou výpravu do polského Gniezdna v roce 1039. Pro nedostatek světských duchovních byla nová kapitula osazena benediktinskými mnichy z kláštera v Břevnově u Prahy. Patronát nad novou kapitulou zůstal však zeměpánovi. Nová kapitula v čele s proboštem stala se tak prvou církevní institucí na území znovuzískané Moravy. Během let, snad ještě před obnovením biskupství v Olomouci roku 1063 u kostela. sv. Petra začali břevnovští opati pokládat Rajhrad za svůj řádový majetek a také za nezávislé řádové proboštství.

Biskupská katedrála na brněnském Petrově je postavena na příkré a skalnaté ostrožně, pod kterou se původně spojovala bahnitá ramena řek Svratky a Svitavy. Během doby prošla složitým stavebním vývojem. Podle nejnovějších poznatků byl nad soutokem řek postaven v 70.letech 12.století podobně jako v Olomouci kostel zasvěcený sv. Petru. (ecelelesia sncti Petri).

V roce 1296 povýšil olomoucký biskup Theodoricus kostel na kolegiální. Zřídil při něm kapitolu pod kterou spadaly všechny kanovnické domy se svými právy. Svatý Petr se tak stal důležitým místem církevní správy v Brně a také v jižní části olomoucké diecéze. Představený kostela je v listinách z let 1222 - 1226 označován jako probošt.

Původní sídlo kapituly bylo pod kostelem sv.Petra v místech dnešního Moravského muzea (vedle biskupského dvora na dnešním Zelném trhu).V písemných pramenech z r. 1355 je nové sídlo kapituly přímo u kostela již označeno znakem. proboštství: Domus signata cum gladis et clave – (dům značený mečem a klíčem). Od tohoto roku není. tedy pochyb o dvojím patrocinium kapituly a kostela. Během 14.stol bylo pívodní zasvěcení kostelů sv. Petra většinou rozšířeno o patrocinium apoštola Pavla. Atributem sv.Petra jsou tedy klíče symbolizující moc otevírat nebeskou či pekelnou bránu, atributem sv.Pavla, který byl jako římský občan s'at mečem, stal se popravčí meč.

Sdružení těchto světců znamená tedy společné zakladatele křesťanství. Apoštol

Petr symbolizuje původní židovský živel, apoštol Pavel zase živel pohanský.

Dlouhá staletí existovala na Moravě jediná diecéze v Olomouci. Protože systém církevní správy přestal časem vyhovovat, rozhodla v r. 1777 císařovna Marie Terezie o rozdělení této diecéze a požádala papeže o schválení. Bulou papeže Pia VI. z prosince 1777 bylo potvrzeno zřízení biskupství v Brně, kostel sv. Petra a Pavla byl povýšen na biskupskou katedrálu a z kolegiální

kapituly se stala kapitula stoliční sv. Petra a Pavla.

Znakem nového brněnského biskupství byl čtvrcený znak odvozený ze znaku původního olomouckého biskupství. Velká přestávka v užívání znaku a zjevná vazba na habsburskou monarchii vedly biskupa Karla Skoupého k tomu, aby v roce 1946 biskupský znak změnil. Nový znak vychází z patrocina brněnské katedrály – z klíčů apoštola Petra a meče apoštola Pavla.

V. Pavlík

CHARITA

Dýňová stezka

Srdečně Vás zveme na další ročník Dýňové stezky, která se uskuteční **17. října 2008**. Sraz účastníků

bude **od 18:30 do 20:00 hod.** vstup do parku na Komenském nám. na rohu ulice Kovářská - u lékárny. Těšit se můžete na bohatý program, nejrůznější dobroty a spoustu zábavy pro děti a dospělé. Přijďte se podívat!

Setkání koledníků Tříkrálové sbírky

Dne **10. října 2008** pořádá Oblastní charita Znojmo ve spolupraci s paní Lenkou Ficovou, S.P.O.Z.I. o.s.,

Betlémáři a OÚ Rybníky setkání tříkrálových koledníků. Setkání, které je poděkováním za jejich dlouholetou přízeň a neocenitelnou pomoc při každoročním pořádání Tříkrálové sbírky, se uskuteční

v kulturním domě v obci Rybníky od 16:00 hod. Připraven bude bohatý program. K tanci a poslechu zahraje skupina Natural 98. Doprava bude zajištěna!!

Pokud máte zájem se zúčastnit, prosím, kontaktujte koordinátora Tříkrálové sbírky **Ludvíka Miholu tel.: 732 529 392, 515 220 768**

*Veronika Miholová
Oblastní charita Znojmo*

Beseda o Ukrajině

V pondělí **6. října 2008 v 17:00 hod.** se v přednáškové místnosti **Oblastní charity Znojmo, Dolní Česká 1** uskuteční **BESEDA O UKRAJINĚ**. Vedle současné probíhající pomoci v Zakarpatí bude představen nový připravovaný program Adopce na dálku, zaměřený na podporu dětí žijících ve svých rodinách, které nejsou z různých důvodů schopny svými prostředky pokrýt nezbytně nutné životní náklady. Srdečně Vás všechny zveme!

Helena Horáková

PATNÁCT LET CHARITNÍ OŠETŘOVATELSKÉ SLUŽBY

Právě prvního října to bylo patnáct let od registrace Charitní ošetrovatelské služby u Okresního úřadu ve Znojmě jako zdravotnického zařízení. Oblastní charita Znojmo ji založila díky doznívající podpoře, tzv. experimentu Ministerstva zdravotnictví.

Registraci na okresním úřadě provedla v podstatě přes noc paní Fialová, v té době administrativní pracovnice okresního odboru zdravotnictví. Měla velké porozumění a velmi litovala, že taková služba neexistovala v době, kdy se starala o svou nemocnou umírající maminku.

Jako vrchní sestra byla ve výběrovém řízení vybrána paní Hedvika Šplíchalová, která příkladným způsobem vede svůj projekt dodnes. Za patnáct let si získal jméno u lékařů a zdravotnické veřejnosti i u pacientů.

Na začátku fungování projektu jsme z peněz experimentu ministerstva nakoupili 6 bicyklů a první sestry vyrazily do terénu, včetně vrchní sestry. Protože zdravotní pojišťovny v té době neznaly kód domácí ošetrovatelská služba a ani návštěvy pacientů o víkendech. Zdravotní sestry pracovaly o sobotách a nedělích zdarma, bezplatně.

V současné době již zdravotní sestry navštěvují pacienty v osobních autech, mají přístrojové vybavení, které pomáhá v jejich nelehké práci - bioptronové lampy, glukometry, tonometry,

elektrickou odsávačku, mobilní telefony usnadňující práci v terénu a poskytující možnost stálého kontaktu s klienty a ošetřujícími lékaři.

Služba funguje nepřetržitě a pomáhá pacientům, aby mohli svůj úděl snášet doma, v blízkosti svých rodinných příslušníků. Ošetřující lékař předepíše postup zdravotní péče o pacienta, který zdravotní

sestry dodržují a postupují podle indikace lékaře.

Do péče jsou přijímáni klienti dlouhodobě nemocní, upoutaní na lůžko či invalidní vozík, pacienti v terminálních stavech a staří občané, kteří vzhledem ke svým zdravotním problémům se stávají stále více závislí na cizí pomoci. Charitní ošetrovatelská služba zajišťuje odbornou ošetrovatelskou službu: aplikaci injekcí, infuzí, inzulinu, ošetření a převazy defektů a pooperačních ran, kontroly krevního tlaku, odběry biologického materiálu na vyšetření, ošetrovatelskou rehabilitaci a mnoho dalších úkonů.

Kromě jiného jsou zapůjčovány různé prostředky zdravotnické techniky: antidekubitní podložky s kompresorem, chodítka, invalidní vozíky, WC křesla, zvedáky do vany, sedačky do vany, lůžka s hrazdou a další. S naší službou se můžete setkat téměř na celém území okresu Znojmo.

Chtěl bych z tohoto místa poděkovat paní Šplíchalové - vrchní sestře, která přestože stále jezdí po Znojmě na kole, je motorem

ošetřovatelské služby a je neúnavnou rádkyní a pomocnicí svému týmu. Patří jí za to velký dík. Díky Hedviko!

*Mgr. Evžen Adámek
ředitel Oblastní charity Znojmo*

DOPIS NEMOCNÝM - NEJEN NEMOCNÝM

NEMOC

Za dnešních poměrů je nutné o starém člověku, který je z 50% nemocný, říct, že je zdravý. Takový člověk, kterému by nic nechybělo, neexistuje.

A počítejme dál: Člověk se skládá z těla a duše – no, a jeho duše je přece v pořádku: jasný rozum, svobodná vůle, radostné srdce – to dělá minimálně 50%. A když by se k tomu připočítalo, že i na těle je ještě leccos zdravé, jako slezina a dokonce slepé střevo a mandle, pak napočítám 75%. No a člověk, který je ze 75% zdravý, ten by měl být Pánu Bohu vděčný a měl by si udržet radost a ne aby pořád myslel na těch 25% nemoci. O svých 25% nemoci se staráme, jen když užíváme své prášky a pilulky, nebo zdvořile a přívětivě děkujeme svému doktorovi za každou návštěvu. Ostatní čas věnujeme radosti ze 75% zdraví a rozumnému zaměstnání.“

Nevím, který moudrý člověk takhle uvažoval. Byl to zřejmě člověk spokojený. Netrápil se starostmi o to, co přijde, a proto dokázal unést to, co přináší každý den.

Pohled do evangelií nám ukazuje, že Ježíš se staví k nemoci jednoznačně jako její odpůrce a nikomu nedoporučuje, aby v nemoci dobrovolně setrval. Přesto nám

celé dějiny křesťanství ukazují nemoc, bolesti a smrt jako trvalé průvodce lidských životů, přes všechna podivuhodná uzdravení. Království Boží je už mezi námi, ale není to nové nebe a nová země, a tedy tu je nemoc, bolest a smrt. Nový katechismus katolické církve o tom mluví velmi vyváženě:

„Nemoc a utrpení vždy patřily k nejvýznamnějším problémům, které podrobují lidský život zkoušce. V nemoci člověk zakouší vlastní bezmocnost, vlastní meze a svou ohroženost. Každá nemoc nám může dát zahlédnout smrt.

Nemoc může vést k úzkosti, k uzavření se do sebe, někdy dokonce k zoufalství a vzpouře proti Bohu: Může však také napomáhat člověku k větší zralosti, pomoci mu rozlišit v jeho životě, co není podstatné, aby se zaměřil na to, co je důležité. Velmi často vyvolává hledání Boha a návrat k němu.“ (Katechismus katolické Církve 1500,1501)

Nemoc je nejenom poruchou chodu organismu, ale může být i blahodárným otřesením a otevřením celé bytosti.

Ke snášení nemoci máme různé prostředky, jen je musíme držet, pod kontrolou: návštěvy, knihy, modlitbu.

(Z knihy L.Simajchla: Stáří)

UČITELÉ CÍRKVE - 16. stol.

TEREZIE OD JEŽÍŠE (Z ÁVILY)

Svátek 15.10.

Řeholnice, mystička, církevní učitelka OCarm.

*Narozena 28.3.1515 v Avile, Španělsko;
zemřela 4.10.1582 v Tormes, Španělsko.*

Patronka Španělska; všech karmelitánských společenství; v duchovní

nouzi; za milost se modlit; za vnitřní život; proti nemocem srdce a hlavy.

Teresa de Cepeda y Ahumada, nazývaná také Terezie Ježíšova, pocházela ze šlechtické kastilské rodiny; sourozenců bylo jedenáct, z toho tři děvčata. Obě sestry byly vdané a také Tereza od svých čtrnácti let do osmnácti byla přístupná všemu, co mladé dívky okouzluje - kráse, lásce, snad i tajné myšlenky na sňatek. Byla od dětství impulzivní, temperamentní, měla kolem sebe stále chlapce, družky, "uměla dělat lidem radost a rozesmát je"; to jí zůstalo po celý život. Přitom však milovala misionářské i rytířské příběhy, dokonce jako děvče utekla se svým bratrem z domova do "země nevěřících", aby se stala mučednicí. Každého překvapilo, když v devatenácti letech vstoupila přes otcův odpor do karmelitského řádu v Ávile, kde žilo 180 řeholnic. Ty se řídily sice regulí, ale spíše umírněně. Terezie, dívka vášnivého srdce, jasné intuice a neobyčejného organizačního talentu, brala všechno tak opravdově, až se roku 1538 zhroutila. Čtyři dny ji svíraly svalové křeče, pak už se zdálo, že je mrtvá, a jen zásluhou svého otce Alonsa nebyla pohřbena zaživa. Vyčítala si pak vlašnost, ale teprve roku 1555 se rozhodla, že bude žít životem přísně klášterním. Měla vidění, kterých se zprvu děsila, ale ta byla později prohlášena uznávanými teology za pravá a její líčení ve shodě s katolickou vírou; velmi jí pomáhali její jezuitští i dominikánští zpovědníci. Po jedné takové extatické chvíli učinila slib, že bude jednat ještě dokonaleji a řádovou řeholi dodržovat ještě věrněji; v tom směru ji

podporoval druhý velký španělský mystik Jan od Kříže. S jeho pomocí založila 1562 klášter bosých karmelitek; jeho brána se otevřela před čtyřmi novicami bez věna, odhodlanými vést život zcela oproštěný, jak to symbolicky naznačovaly jejich nohy bez obuvi. Tak vznikla opravdová kongregace "bosých" řeholnic a řeholníků, schválená roku 1580 papežem Řehořem XIII. Přes prudké útoky těch, kdo chtěli žít dál spokojeně podle mírnější regule, bylo mezi rokem 1567 a 1582 založeno ve Španělsku osmnáct takových mužských nebo ženských klášterů; Tereziina reforma zasáhla nakonec celý karmelitský řád.

Tento aktivní život nebránil Terezii psát, takže se nakonec stala jedním z mistrů španělské literatury. O svém životě a vztahu k Bohu vypráví v díle *Kniha o jejím životě*; jejím doplňkem je *Kniha zpráv*, *Kniha o zakládání a dopisy*, jejichž je zachováno přes 400. Všechna tato díla jsou psána s neobyčejným půvabem, upřímností a jazykovou čistotou a odrážejí se v nich i dramatické události, jimž musila tolikrát čelit. Napsala také soubor rad pro mladé jeptišky *Cesta k dokonalosti*, podaný téměř hovorovou řečí, ale nejslavnější z její tvorby je dílo extatické, psané v náboženském zápalu s využitím vytříbené, básnicky účinné metaforiky, nazvané *Příbytky* aneb *Vnitřní hrad*, kde zobrazuje duši jako hrad rozdělený na sedm příbytků, jež představují sedm stupňů modlitby, po nichž se dospívá k dokonalosti a nakonec ke splnutí duše s Bohem. Terezie psala i působivé básně, z nichž nejlepší jsou

skladbičky lidového rázu s vánoční tematikou.

Spisy

Tereziny spisy patří k nejvýznamnějším a nejvýraznějším dílům křesťanské mystiky. Terezie je sepsala především z pedagogického důvodu – aby

naučila své spolusestry praxi vnitřní modlitby a života v řeholní dokonalosti.

Život – vlastní životopis. Cesta k dokonalosti. – výklad o modlitbě, zvláště o Otčenáši. *Hrad v nitru* – zde přirovnává Terezie duši člověka k hradu se sedmi komnatami, kterými je potřeba projít, má-li člověk nalézt Boha i sebe. *Nad velepisní Kniha o zakládání*

ROK SVATÉHO PAVLA - 2008/2009

Zdroje informací o apoštolu Pavlovi a o jeho původu

Kdo by se chtěl seznámit s Pavlovým hlásáním evangelia a s jeho teologií, musí sáhnout po sedmi listech, které se nám dochovaly z jeho korespondence. V exegetickém bádání se totiž dospělo k všeobecnému přesvědčení, že pouze listy Řím, 1-2 Kor, Gal, Flp, 1 Sol a Flm pocházejí bezprostředně od apoštola Pavla. Pokud pak jde o zbývající listy, které jsou připisovány Pavlovi (z 21 listů Nového zákona je jich tradičně připisováno Pavlovi celkem 14: jedná se o tzv. *Corpus Paulinum*), počítá se s tím, že vznikly po apoštolově smrti v okruhu jeho žáků a církevních obcí, které on založil. Tyto listy byly napsány za účelem uchování dědictví apoštola Pavla a rozvinutí jeho myšlení. Jedná se o 2 Sol, Kol, Ef, 1-2 Tim, Tit. Zvláštní pozici zaujímá list Židům, ve kterém sice není zmíněno jméno apoštola Pavla jako odesílatele, ale který byl přesto po dlouhá staletí řazen mezi Pavlovy listy. Tento list je však dnes zcela oprávněně považován za samostatné dílo!

K rekonstrukci Pavlova života a jeho působení máme k dispozici kromě sedmi listů, které nesporně pocházejí od

něho, ještě Skutky apoštolů, Z historického hlediska mají listy samozřejmě jako osobní svědectví větší význam a zasluhují více pozornosti. Tradice o Pavlovi, které použil autor Skutků, obsahují nepochybně některé důležité konkrétní biografické údaje o apoštolových cestách, ale zahrnují tu a tam také vyprávění ve stylu legendy. Při jejich hodnocení je třeba stále mít v patnosti, že Lukáš své prameny v silné míře přepracoval a přizpůsobil svému stylu. Nesmí se rovněž zapomínat na skutečnost, že Lukáš napsal své dílo téměř 30 let po Pavlově smrti.

I když se apoštol Pavel sám nikde nezmiňuje o místě svého narození, přesto je jeho původ z Tarsu v Kilikii nepopíratelný. Tuto informaci nám poskytují Skutky apoštolů v souvislosti s jeho obrácením (Sk 9,11) a pak později ve spojitosti s jeho zatčením (Sk 21,39). Tarsus byl již v Pavlově době starobylým městem s dvoutisíciletou historií. Po jeho dobytí Římany v roce 67 př. Kr. se stal hlavním městem provincie Kilikie.

Skutečnost, že apoštol Pavel náležel ke dvěma kulturám – židovství a

helénismu – potvrzují jeho dvě jména: Šavel a Pavel (srov. Sk 12,12: Jan Marek). Semitské jméno Šavel (řecky Saulos, což je přepis hebrejského Šaúl, tj. „vyžádaný“), které se objevuje pouze ve Skutcích apoštolů, mohl dostat kvůli příslušnosti jeho rodiny ke kmenu Benjamína, protože též král Saul do něj patřil. Toto jméno bylo používáno v oblasti rodiny a v okruhu známých (tzv. supernomen), zatímco latinské jméno „Pavel“ (řecky Paulos = lat. Paulus, tj. „malý, nepatrný“) bylo zřejmě hlavním jménem (tzv. cognomen). Na základě této skutečnosti lze částečně vysvětlit

důvod, proč Pavel nikdy neuvádí své druhé jméno ve svých listech. Pavel se tedy ve své korespondenci představuje jen svým hlavním jménem, které dává do souvislosti se svým pověřením, a sděluje tak, za koho se sám opravdu pokládá: „Pavel, služebník Krista Ježíše, povoláný za apoštola, určený k hlásání radostné zvěsti“ (Řím 1,1).

Doc. Petr Mareček

(Katechetický věstník č. 3, šk. Rok 2007/08)

Redakčně kráceno

INFORMACE - bude vás zajímat

APOŠTOL PAVEL: VÍM, KOMU JSEM UVĚŘIL. (2 Tim 1,14)

V rámci Roku sv. Pavla Biskupství brněnské zve na konferenci „Apoštol Pavel: Vím, komu jsem uvěřil“, která se koná **v sobotu 8.11.2008** v Biskupském gymnáziu v Brně, Barvičova 85. Zahájení je v 9 h, závěr v 15 h. Přednášejícími jsou: P. Ambros, S. Drobný, V. Kodet, L. Tichý, P.V. Kohout aj. Kaňa. Přihlášky je nutno poslat do 31.10.2008. Je možné se přihlásit telefonicky 543 235 030, kl. 299, nebo e-mailem <dolezalova@biskupstvi.cz>. Účastnický poplatek 150 Kč.

CENTRUM PRO RODINU A SOCIÁLNÍ PÉČI

8.9.tr. se slavnostně začal provozovat další z programů pro seniory – KLAS. Je to klub aktivních seniorů, starších 55-ti let. Hledají se zájemci, kteří by rádi tento program přenesli do své farnosti – tzv. animátoři KLASu. Pro ně je připraveno školení, které bude probíhat od ledna do

června 2009, 1×měsíčně. Další informace naleznete na níže uvedených kontaktech. Ráda Vám Vaše dotazy zodpoví Dana Žizkovská, Josefská 1, 602 00 Brno, tel./fax: +420 542 217 464; mob.:+420 731 604 219; e-mail: dana.zizkovska@centrum.cz; www.crsp.cz

BISKUPSTVÍ BRNĚNSKÉ VYPISUJE VÝBĚROVÉ ŘÍZENÍ NA OBSAZENÍ TĚCHTO MÍST:

Archivář diecézního archivu se sídlem v Rajhradě

Projektový manažer se sídlem v Brně

Pracovník diecézního muzea se sídlem v Brně.

Bližší informace na farním úřadě; vyšlo jako příloha č. 10 ACEB 08/2008. Jsou zde uvedeny podmínky pro zájemce. Přihlášky je nutno poslat do 15. října 2008.

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ SETKÁNÍ NA TÉMA „SVATÝ PAVEL A MY“

Uskuteční se v sobotu **18. října 2008** v aule Biskupského gymnázia v Brně na Barvičově ul. a je určeno všem, kteří se v brněnské diecézi věnují katechetické službě v jejích různých podobách. Otec biskup Vojtěch a Diecézní katechetické centrum srdečně zvou na toto setkání kromě katechetů-laiků také kněze, jáhny, řeholníky a řeholnice.

Bližší informace na tel. 543 235 030,
e-mail <kc.brno@biskupstvi.cz>

MISIJNÍ MOST MODLITBY 2008 – SOBOTA 18. 10. ve 21:00

Před 82 lety vyhlásil Sv. otec Pius XI. každou předposlední říjnovou neděli za Misijní neděli, kterou od té doby na celém světě organizuje Papežské misijní dílo šíření víry. Tento celosvětový den modliteb je spojený s finanční sbírkou, z níž se pravidelně podporují projekty na pomoc nejpotřebnějším (dnes přibližně v 1100 misijních diecézích). Letos opět přicházíme v rámci misijních oslav s nabídkou vytvoření společného Misijního

Mostu Modlitby (dále MMM), a to v předvečer letošní Misijní neděle, tj. v sobotu 18. října ve 21:00. Všichni zájemci se mohou doma či v kostele sejít, zapálit svíčku a pomodlit se růženec nebo jakoukoliv modlitbu za misie, misionáře, chudé a trpící lidi, za šíření radosti evangelia na celém světě. Svíce pro tuto aktivitu mohou být předem požehnány v kostele.

Misijní den dětí ve farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Brně

Termín: neděle 19. 10., místo: farnost Brno - Židenice. Na programu bude slavnostní misijní mše svatá, modlitba misijního růžence, putování po stopách zakladatelky PMD Pauline Marie Jaricot, misijní soutěže nejen pro děti, občerstvení, promítání filmu, beseda s národním ředitelem PMD, P. Jiřím Šlégrem, koncert SBM a svátostné požehnání.

Bližší informace: **PAPEŽSKÁ
MISIJNÍ DÍLA**, info@misijnidila.cz,
www.misijnidila.cz

CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ Hnutí MODLITBY MATEK.

Tak jako každým rokem na začátku září i letos proběhlo setkání maminek, Sjelo se nás z celé naší republiky do Brna do budovy Biskupského gymnázia přes 300 účastnic. Všechny nás sjednocovala touha modlit za své děti, odevzdávat je do rukou Ježíše Krista jako do jediného bezpečného místa. Na zahájení nás přivítal otec biskup V. Cikrle. Popřál nám otevřené srdce, abychom ho mohly naplnit Duchem sv. a udělil nám své biskupské požehnání. Po společných chválách následovala mše sv. a po ní přednáška Kateřiny Lachmanové. Svěřila se, že když si přečetla motto celého setkání: „ Neboj se Sijóne, nechť

tvé ruce neochabnou! Hospodin, tvůj Bůh, je uprostřed tebe, bohatýr, který zachraňuje,... (Sf 3, 16b-17a) velice se zaradovala a celá přednáška byla o naději pramenící ze Zmrtvýchvstalého. Po obědě jsme se v malých skupinkách sdílely o tom, co pro nás znamenají MM a co nám přináší pravidelná setkávání. Mnohá svědectví byla opravdu velmi povzbudivá. Poté následovala vlastní modlitba matek s ukládáním jmen našich dětí do košíčku k patě kříže. Pro každou z nás to byla silná chvíle, kdy jsme nabídly svoje děti do Ježíšovy péče a s vděčností v srdci jsme si uvědomovaly, že nejsme odkázány

sami na sebe, ale že je tu někdo, kdo je miluje víc než my sami jsme schopny.

V neděli přijela zakladatelka hnutí Veronica Williams. Po společných chválách nám Veronica vyprávěla, jak ji Pán vedl k tomu, aby se začala spolu s jinými matkami modlit za svoje děti. Také o tom, jak se tato myšlenka bez jakékoli reklamy rychle rozšířila do

celého světa.. Moc nás potěšilo, že první zemí, kam přijela jako koordinátora MM bylo Česko a prvním městem, které navštívila bylo Brno (v r. 1996) Dnes již fungují MM v 92 zemích světa a naplňují tak motto, které je ve znaku celého hnutí. BOHU DÍKY!!!!

matka Jindra

MILÉ MAMINKY NA MATEŘSKÉ DOVOLENÉ,

dovoluji si Vás pozvat i s Vašimi ratolestmi na první setkání na faře u sv. Mikuláše dne 1.10.

Každou středu od 9 -12 hod. budeme mít možnost se společně podělit o své radosti i starosti a pro děti bude místo na hraní. Přijít a odejít můžete kdykoli, není stanoven žádný organizovaný program. Protože se místnost bude vybavovat

postupně, nápady na vylepšení budou jenom vítány! A tak jak říkávaly naše babičky : „Přijďte pobejt!“

Ve středu 1.10. dopoledne se na Vás bude těšit maminka Inka.

*Kontakt: mob. 605908887,
jindrakolarova@seznam.cz*

NOVÝ KOSTEL NA ŠUMNÉ

Nový kostel je zasvěcen svatému Duchu. Rozhodli o tom již dříve farníci v anketě. „Stavba trvala téměř přesně tři roky. Začínali jsme v polovině října 2005.

Už na počátku jsme se rozhodli, že budeme stavět jen tehdy, když budeme mít peníze a ne na dluh. A podařilo se nám to,“ řekl vranovský děkan a koordinátor FATYMu Marek Dunda s tím, že dosud stavba stála šest a půl milionu korun. Víc než půldruhým milionem přispěl například kraj.

„Možná byste si vy všichni, kdo máte podíl a zásluhu na postavení kostela řekli, že je konečně hotovo. Není tomu tak. Dneškem vše teprve začíná,“ řekl věřícím při svém kázání

biskup Cirkle.

POUŤ KE SV. MICHALOVI S NOVOKNĚŽSKÝM POŽEHNÁNÍM

V pondělí 29. září 2008 v 18 h bude v kostele sv. Michala sloužit poutní mši svatou dominikán-novokněz, otec Mikuláš Buzický. Po mši sv. udělí všem přítomným své novokněžské požehnání. Večerní bohoslužba u sv. Kříže proto nebude.

MUDr. Mikuláš Buzický OP, se narodil v Písku 29. března 1962. V roce 2003 oblékl v Olomouci řeholní roucho sv. Dominika a 15. srpna 2006 se zasvětil Bohu slavnými řeholními sliby. Po studiích v Bordeaux a v Toulouse přijal v Olomouci 9. srpna 2008, z rukou J. Ex. Mons. Josefa Hrdličky, kněžské svěcení a působí v klášteře Neposkvrněného Početí P. Marie v Olomouci.

STŘÍPEK Z VINOBRANÍ

Je to poprvé, co jsem mohl zažít Znojmské vinobraní, které pro mě bylo jistě zajímavou zkušeností.

Vzhledem k tomu, že jsem se pohyboval převážně kolem kostela, chci se podělit o několik postřehů právě odtud.

Naprostu mě uchvátila výzdoba, kterou mnozí dobrovolníci byli schopni a ochotní ve velmi krátkém čase sestavit a připravit na návaly návštěvníků kostela sv. Mikuláše. Vždy si vážím lidí, kteří jsou ochotni něco udělat pro farnost, a věřte mi, není to vždy a všude samozřejmostí. Někdy se všechna ta práce může zdát jako zbytečná, ale když pak vidíte, jak se opakovaně několik lidí zastaví u části výzdoby, nad kterou jste si dlouho lámaly hlavu, a řeknou: „To je nádhera“, tak je veškerá práce odměněna stonásobně. Výzdoba by nebyla, kdyby nebylo z čeho ji udělat. Další uznání tedy patří všem dárcům, kteří přinesli ledacos ze své zahrady, sadu či JZD. Proto všem patří můj obdiv a velký dík. Abych nezapomněl, díky patří jednomu bodyguardovi, který dlouho do noci hlídal, aby kostel zůstal kostelem a dům Boží domem Božím.

Jedna věc mi však scházela. Všichni víme, že kostel v době vinobraní navštíví mnoho lidí a to z větší části nevěřících. Do kostela, do chrámu Božího, na místo, kde přebývá Bůh, pak vstupují lidé podnapilí, lidé třímající kelímek burčáku či vína v ruce, ze kterého si občas notně zavdají. Lidé s jídlem nebo též se svými čtyřnohými kamarády, které často považují za právoplatné členy rodiny. Co jsem postrádal? Postrádal jsem skupinky tří čtyř lidí, nebo i víc, kteří by se po určité době střídali. Skupinky, které by po celou dobu otevřeného kostela neustávaly v modlitbě. Polohlasem, či v duchu by přednášely chvály, díky, prosby, nebo se jen modlily růženec, za všechny ty lidi, kteří se přišli na výzdobu podívat a za jejich obrácení. Chybělo mi takové modlitební komando, které by mezi lidmi, kteří o Pána nestojí, byli ostrovem lidí obrácených směrem k Pánu a k jeho chvále.

Chci vás všechny do příštího roku povzbudit, neutíkejme z pozic a z míst, které nám náleží, nebojme se ve světě nevěřícím být těmi, kteří se hrdě hlásí ke své víře a uprostřed tohoto světa volají k Bohu.

TURINSKÉ PLÁTNO A TEST DNA

Otázka:

Při dnešních možnostech zjišťování a porovnávání DNA by mě zajímalo, jestli se někdo pokusil a s jakým výsledkem porovnat DNA z Kristových relikvií (Turinské plátno, Rouška aj.) navzájem a s živými eucharistickými Zázraky (Lanciano, Betania). To by potom bylo o autenticitě, pravosti nebo nepravosti. Jsou takové zkoušky a jejich výsledky známé?.

ODPOVĚĎ:

Zkoušky a rozbory ať „Turinského plátna“ a „Sudária (roušky)“ (existuje speciální obor *sindologie*), tak relikvií eucharistických zázraků existují. Informace o těchto průzkumech najdete na:

www.sindone.org; www.linteum.com;
www.lanciano.it.

Na internetu se dá najít spousta dalších stránek, které se touto tematikou zabývají, pro důkladnější studium jsou vhodnější knihy (bibliografii tam najdete také).

Průzkum DNA proběhl zatím u „Turinského plátna“ a „Sudária“, na obou byly zjištěny podobné genetické profily. Kromě toho krevní skvrny na „Turinském plátně“, „Sudáriu“ i vzorky odebrané ze tkáně eucharistických zázraků mají stejnou krevní skupinu AB.

Otázkou zůstává, jakou roli hrají tyto výsledky pro naši víru. Vezmu příklad ze svého oboru: v neoscholastickém modelu apologetiky (fundamentální teologie) se kladl velký důraz na prezentování křesťanské víry jako něčeho, co není v rozporu s rozumem. Šlo o obranu víry před těmi, kdo křesťanství obviňovali z nesmyslnosti a iracionalizmu. A tak vznikl velmi kompaktní a propracovaný teologický systém, který měl však jednu zásadní slabinu: sice prokázal, že věřit není proti rozumu a křesťanství že není nesmysl, ale nedokázal víru vzbudit. Jinými slovy:

mezi tím, že přiznám, že na křesťanství něco pravdivého bude, a tím, že vyznám svou víru a životní závislost na Trojosobním Bohu, je obrovský skok. Přiznat rozumnost „nějakého“ náboženství ještě neznamená víru, vždyť v současné době alespoň podle sociologických průzkumů velká část lidstva uznává za pravdivé většinu náboženství, ačkoli se třeba hlásí jen k jednomu z nich nebo k žádnému. Neúčinnost neoscholastické apologetiky byla mimo jiné v tom, že kladla velký důraz na skutečnost zázraků. Jaký je ale vztah mezi zázrakem a vírou?

Zázrak můžeme definovat jako skutečnost, která se vymyká přirozenému řádu věcí, není tedy protipřirozená, ale vybočuje ze zákonitostí, jak je známe. Tím pádem je velkou provokací naší lidské touze poznávat, přičemž tajemné a nepoznané přitahuje mnohem víc. Takže tajemné kruhy v obilných polích, UFO, zjevení v Medjugorje, relikviář z Orvieta, Turinské plátno či krev sv. Januária na mnoho lidí působí senzačně a přitažlivě právě proto, že to je něco neobvyklého. To je zcela přirozená reakce, která ještě nic neznamená. To vše člověk může vidět, týden o tom vyprávět kamarádům u piva, ale pak stejně jen rezignovaně pokrčí rameny se slovy „Jsou to ale věci...“. Samotný zvláštní úkaz totiž nemůže víru zrodit. Má-li se zázrak chápat jako něco, co ukazuje na Boha a jeho působení, pak již víru předpokládá. A v této souvislosti se v Písmu označuje jako *znamení*. O zázracích se ve skutečnosti v evangeliích mluví velmi málo, evangelisté nepopisují, jak došlo k proměnění vody ve víno, jak Ježíš lámal chléb, aby se najedlo tolik lidí, jakým způsobem chodil po vodě, jak uklidnil bouři, jak uzdravoval a křísil mrtvé, i když by nás možná právě toto hodně zajímalo. Všechny Ježíšovy podivuhodné činy jsou prezentovány jako *znamení*, že

Mesiáš je mezi nimi. Neklade se důraz na to, co se odehrálo, ale na to vidět v Ježíši Božího Pomazaného a uvěřit v něho. Nakonec i tehdy bylo mnoho těch, které lákaly podivuhodné věci, které se odehrávaly pod Ježíšovýmá rukama, ale přesto v něho neuvěřili.

Někdo může být setkáním se zázrakem osloven a pod tím dojmem začít přemýšlet o víře a nakonec uvěřit, někdo může být zázrakem ve víře utvrzen, na někoho dalšího to nemusí mít vůbec žádný efekt. Může být mnoho těch, kdo se s nadšením pohrnou za vším tajemným a zázračným a přesto se o nich nebude moci mluvit jako o věřících, může být i mnoho opravdových věřících,

kterým ani Lurdy, ani Fatima, ani Medjugorje, ani eucharistické zázraky či cokoliv jiného nebude nic říkat. Lze být křesťanem a přitom pochybovat o tom, že „Turínské plátno“ je shodné s tím plátnem, ve kterém byl Ježíš pohřben, lze být křesťanem i bez toho, že by člověk věděl, jakou měl Ježíš DNA. Na druhé straně ani ten nejodbornější průzkum a 100% jistota nemohou víru vynutit, spíš napomoci k tomu, aby si člověk kladl některé otázky a hledal na ně odpovědi. Jestli to ovšem udělá, záleží jen na něm.

Na otázku odpověděl: [Petr Šikula](#)

Převzato z internetu

FARNÍ ŽIVOT

PRAVIDELNÉ AKCE

- Každou neděli při mši sv. v 9 h u sv. Mikuláše je během kázání **program pro malé děti** s katechetkou na faře.
- Každou neděli při mši sv. v 11 h u sv. Jana Kř. u kapucínů je během kázání **program pro předškolní děti** v sakristii.
- Každou neděli po mši sv. v Příměticích je na faře otevřena **knihovna**.
- Každou neděli po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19.30 h **adorace**.
- Každé pondělí od 15.45 h na faře u sv. Kříže u dominikánů ve Znojmě se koná **setkání aktivních členů Mariiny legie**.
- Každé pondělí před večerní mší svatou u sv. Kříže u dominikánů je **modlitba růžence za mír**.
- Každé pondělí v 18 h v Únanově **dětská mše**.
- Každé úterý v 17 h je v Příměticích **dětská mše**.
- Každé úterý v 19.00 h na faře u sv. Kříže je **zkouška chrámového sboru**.

- Každou středu v 18. h na faře v Louce je **mše sv. pro děti a mládež**.
- Každý čtvrtek v 18 h (v zimním období v 17 h) v Kuchařovicích **dětská mše**.
- Každý pátek v 17 h u sv. Jana Kř. u kapucínů **mše sv. po celý školní rok**.
- Každý první pátek v měsíci v kostele sv. Markéty v Příměticích je příležitost ke krátké adoraci po mši sv. v 18 h. Během adorace je možnost přistoupit ke svátosti smíření.
- Každý pátek v Louce na faře v 19.45 h nešpory, ve 20 h mše sv. s mládežnickými zpěvy a katechezí; po mši sv. volné povídání ve společenství; jsou zváni všichni, zvláště mladí lidé.
- Každou sobotu ve 14.30 h v **Nové nemocnici** mše sv.

PŘIPRAVUJE SE

- 29.9. v 11 h u sv. Jana Kř. u kapucínů **mše sv. při pouti františkánů z Prahy**.
- 29.9. v 18 h u sv. **Michala potní mše sv.** slouží dominikán-novokněz o. Mikuláš Buzický.

•2.10. ve 20 h u sv. Mikuláše **adorace** před 1. pátkem.

•3.10. **první pátek** – u sv. Jana Kř. u kapucínů celodenní výstav; mše sv. v 8 a 17 h; sv. zpověď od 15 h.

•4.10. **první sobota** – měsíční pouť v Hl.Mašůvkách v 15 h německá mše sv.; v 18 h poutní mše sv. slouží prof. Petr Piřha z Prahy; autobus ze Znojma v 17 h.

•5.10. v 19 h u sv. Mikuláše **koncert – Jazzová mše.**

•7.10. **Panny Marie Růžencové** – u sv. Kříže u dominikánů mše sv. v 7.45 a 18 h.

•12.10. v 10.45 plánujeme **slavnostní otevření kaple P. Marie Pomocnice v Kravsku**, která prošla velkými stavebními opravami. Slavnostní mši svatou povede náš děkan Jindřich Bartoš. Všechny srdečně zveme.

•19.10. při bohoslužbách **sběrka na misie.**

•19.10. v 15 h **měsíční modlitba v popické kapli za víru v pohraničí**; pěší odchází ve 14 h z Kraví hory; autobus nepojede.

•19.10. bude v **Příměticích posvěcení.** Z tohoto důvodu bude mše sv. v Příměticích v 8.00 hod a v Kuchařovicích v 9.30 hod.

•26.10. **začíná zimní čas**, hodiny se posunou o 1 hod zpět, bude delší noc.

•26.10. v Hnánicích bude v neděli před svátkem sv. Wolfganga **pout'** ke cti tohoto patrona farnosti. Mše sv. bude v 10 h, v okolních vesnicích tuto neděli mše sv. nebude - všichni jsou zváni do Hnanic. Po mši sv. bude malé pohoštění s přátelským setkáním

•31.10. v kostele sv. Jana Kř. u kapucínů od 15 h příležitost ke sv. zpovědi.

•1.11. **Slavnost všech svatých**; u sv. Mikuláše mše sv. v 9 h; u sv. Kříže u dominikánů v 7 a 18 h

•2.11. **Památka zemřelých** na znojenském hřbitově mše sv. v 14.30 h.

•2. – 8.11. **oktáva modliteb za zemřelé** – u sv. Jana kř. u kapucínů každý den po mši sv. pobožnost v kryptě kostela.

ZMĚNY VE FARNÍM TÝMU PŘÍMĚTICE – BÍTOV

Od října dojde v našem farním týmu Přímětice – Bítov k personálním změnám. Odchází Mgr. Pavel Zahradníček, Th.D. dlouholetý moderátor týmu k řádu misionářů - oblátů. Tým posílil jáhen ing. Jan Kotík. Z tohoto důvodu budou od

října upraveny nedělní bohoslužby následovně.

V Kuchařovicích bude mše sv. v 8.00 hod

V Příměticích v 9.30 hod

V Mramoticích v 11.00 hod.

V Citonicích v 11.00 hod.

Výuka náboženství

3.10. v 14.30 h u sv. Mikuláše **začátek vyučování náboženství** pro všechny.

U sv. Kříže bude probíhat na faře od středy 24.10.: každou středu od 16 h žáci třídy ZŠ a každý pátek od 16 h žáci 5 a vyšší třídy ZŠ.

Registrováno OÚ Znojmo pod č. 37102291. Pro vnitřní potřebu farností Znojma. Za obsah článku odpovídá autor; příspěvky nejsou stylisticky upravovány; nevyžádané příspěvky se nevrací. Názory autorů nemusí být totožné s názory redakce. Uzávěrka je vždy 20. předcházejícího měsíce. Doporučená cena 5.- Kč.

Tisk POLYGRAF Znojmo